

28

ΣΕΛΙΔΕΣ

ΕΛΛΑΔΑ

Εβδομαδιαία Εικονογραφημένη Έκδοση

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΕΣ

ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΕΣ ΔΟΧΕΙΣ

6η βελίδα 9

ΑΡ. 63

ΦΡΑΝΣΙΣ ΡΑΦΕΡΤΥ

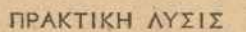
Ἡ γοητευτικὴ καλλιτέχνης τῆς «Μέτρο Γκόλντουν» Μάγερ» ποὺ ἀνεδείχθη ὕστερα ἀπὸ αὐστηρὴ ἐπιλογὴ ἑκατοντάδων ὑποψηφίων στὸ Χόλλυγουντ γιὰ τὴν ὀμορφιά της καὶ τὴν ἠθοποιία της. Στὴν Ράφερτυ ἐδόθη πρῶτος ρόλος σὲ μιά καινούργια ταινία.

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» — Σελις 5

Η ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ ●●●●●●

ΤΗΣ Κ. ΣΦΟΙΑΣ ΣΠΑΝΟΥ

ΤΟΥ ΕΞΩΤΙΣΜΟΥ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΤΑΞΙΔΙΑ

Ο ΚΑΛΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ

MANTONNA ΤΟΥ
Χόλλυχουντ

ΤΟΥ ΜΟΡΙΣ ΝΤΕΚΟΜΠΡΑ

3301

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 17ον

ε ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ v—Σελίς 6

[illegible]

τις παλαιότερες πολεμολογίες
και να μην είναι απλώς μια
πικρή Απογοήτευση! Έχουν ελπί-
σι τη δική του: Εγγυημένη σφα-
γίδα. Κι αυτές ακριβώς οι βεβα-
βαισμένοι χοροί της κοιλίας
χει την προέλευσή του από
την Αφρική, τον Αφρικό, τον
ναύ που άναυτοσφύγγι να σύρ-
σιμο των τεράν φείδων τη
θεά Κανάη και άλλων θεοτή-
των. Για την κατασκευή των
θεωτικών δονητών φέρουμε
από την Αφρική, τον Αφρικό, τον
ναύ και τη πελώρια θεωτική
απογοήτευση, τη δερματι-
τών θησίων τον δονητή, που
χρησιμοποιεί συγχρόνως
την Αφρική, τον Αφρικό, τον
ναύ, πίκτες πετάλων, κό-
καλων των σκελετών των μετε-
θλητών και πάλι ακόμα όλη-
νη παρόδωσή η βέλγη που
καταβαρανισμένη με τις βάρ-
ες δ' αβανόρως!

Ο Δαριός: Μιλώ, στη δ-
δερματιών του των μακρυνών

[illegible][illegible]

Ὁ νεοσύλληχτος.— Εἶ-
ναι λογίως!

ΣΟΦΙΑ Κ. ΣΠΑΝΟΥΔ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στο επόμενο

της κυρίας και η περσό-
 να είναι άφραστο! Προς
 υπαρκτόν - πιο πόρνο άνθρωπο και ο πιά-
 νο κοκκιώσης. Η υποδοχή που του επεφάνη να
 γλοι τον έχει συνηθισμένους πολύ αλλά νοσταλγεί
 τότε την Καθολοφάνη, και δίδεται να έπιστο-
 στήν Άερική μόλις ελθίσσας τον Άγγλο που
 παλαιστή γιατί το φαί των Ευρωπαίων, όπου
 γει θα έκανε περισσότερο για τον Γκάτιν,
 γι' αυτόν... Κι' ύστερα η εμφάνισή του τρο-
 πική Άγγλίδες! Μά τέτοιες στερεώσεις πως να
 ση στην Άγγλία ο άνθρωπος!..

ΜΕΡΙΚΟΙ ΙΛΙΓΓΙΩΔΕΙΣ ΑΡΙΘΜΟ

τελειωθῆναι διαμένει τῆς μετα- κείνης τῆς οἰ-

Βασιλικά είδύλλια
 «Αμαλία ο'αγαπῶ!...»

— Ὁ Ὄθων! Κιττά. θάγινε
 χημα! Πρέπει νά μάθωμε τί συνέδρι
 Ὁ Βασιλιάς τότε πλησίασε τόν
 μένο κόσμο, γύρω ἀπὸ τὸ ξαπλωμένον

ΕΙΣ ΑΡΙΘΜΟΙ

αίνει να φερωτέρας.

Πολλές γυναίκες που ήταν εκεί, ξαφνικά
στηκαν παράξενα με το «Ω!», και την
άγωνία της Βασίλισσας μόλις άντικρουσε
τόν τραυματία. Λες και ήταν κανένα άγα

Καθώς προχωρούσαν, ὁ Ὁθων πρόσεξε τὴ μεγάλη ταραχὴ τῆς Ἀμαλίας. Τὴν παρακολουθοῦσε κλεψτὰ κάθε στιγμή πού γύριζε τὸ κεφάλι του νὰ χαιρετήσῃ τὸ λαό.

— Ναί, ὁ Θεὸς εἶπε. Εἶπε ὁ Φίλωνας

Ἡ συμφορά χτύπησε μὲ μιᾶς τὸ ταπεινὸ σπίτικι τῆς Πλάκας μὲ τὴ λουλουδισμένη αὐλή. Ἡ δυστυχὴ Κυρά Φιλιά μοι

ἀναισθητό, πήγε να τὰ χάση. Έπεσε πάνω του τὸν ἀγκάλιασε με μαγιά κι' κλαίγει με ἀπαραχτικούς γόους καὶ χτυποῦν σὸν πρελλή. Τοῦ κακοῦ οἱ γετόν/

γειτόνοι κι ὁ γιατρός ἡ Κυρά Φιλιά κό-
λησε ἔξω ἀπ' τὴν πόρτα του καὶ πασαφ-

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» — ΖΕΥΣ

λογε μ' άγόνια, υπάς και ζήτση τίποτα
δ' άρρωστος παρακαλώντας την Παναγιά
να του εναυδάση την υγεία του. Κι έμεινε
έκει άκούστη, σαν άγαλμα, για ώρες
δύναμεις χωρίς ν' άκούη τίποτα από μέσα.
Ός που πήρε τ' άφτί της κάτι σαν μου-
μουρητό. 'Ο Φίλωνας, άνάμεσα στα παρα-
μυήτα του πρόφερε κάθε τόσο με πάθος
— να! δέν γελούσαν ή δόλια ή μόνια του
— τά λόγια: «Άμάλια! Σ' αγαπά!».

Στην αλή της Κάσπιας γύρω απ' το
μάγκανο οι γετονίσσες είχαν άνοξει κι
έλλο... πηγάδι — μ' άδες τις άρες που
περσάν — και κουτσουμπόλουσαν άπάνω
στο χτύπημα του Κάρπου.

— Μά, Χριστιανές μου, ήτανε δά και
τόση δία να κατέδη σώνει και καλά τό εύ-
λογημένο παιδί, στη μέση του δρόμου;
— Έ... Γιά να τή χαρή άπό κοντά...
Άγαπητέ έλπίσει!

— Ελά τό φάτ το παλινάκι ή μόνισα!
— Γιά σ' αγά!... Νά... ή δύστυχη ή άρ-
ροδοσιώτικη του...
Την ίδια στιγμή μπήκε άναμάλισσά-
μενη σαν τρελή στην αλή ή Φλώρα που
έλειπτονος μοζόμενες έκει τις γυναίκες,
θώνας:

— Άχ! Πού τόν σκότασαν! Δέν είν'
έτσι!... Μαί ό Φίλωνας! Τόν έχασα!

— Όχι παιδάκι μου! Της άπουσίαν
τότε μιά γυνή, προσπαθώντας να τή στα-
ματήσει. Μην κώνη έτσι! 'Ο Φίλωνας έ-
χ' το χτύπημα δέν είνε σπουδαίο... Στάσου
κόρη μου. Άν σ' έβη στα χάλια πάξεις
δ' άρροδοσιώτικες σου δά τριμάρη!...
'Η Φλώρα δως ότε πρόσεξε τή της έ-
λεγα και έφευγόντας απ' τά γέρια τών
γυναικών έτρεξε προς τή άνοιχτή πόρτα
της Κάσπιας κι άντικρύζοντας τή δύστυ-
χη μάνα:

— Μπέρα μου! Της φώνας γερά πέ-
φτοντας στην άγκαλιά της, Μάς τόν σκό-
τασαν... Άλλοίμονο μές!...

— 'Η Κυρά Φιλιά, την έσφιξε τότε μέ στο-
γή τής έγνευε να σταματήσει τής φώνας
για να μην ταραχή τόν άρρωστο και τής
είπε:

— 'Ησύχασε παιδάκι μου... Τώρα μό-
λις έφτασε ό Φίλωνας απ' τή γιγλομήν
πού τούφεσε τό χτύπημα που καταραμένο
του διαγγέλει...
— Κι ό γιάτρος; 'Ο Ρόδης στό δρόμο
μούπε πώς ήθε γιάτρος. Τί είπε; Πώς
τόν έβριζε;

— Τό χτύπημά του, είπε δέν είνε τό-
σο βαρύ. Τούδως κάτι γιάτρος. Τούδω-
λε κι ένα δάλλιο στο μένος που χτύπη-
σε κι διάταξε να τόν άφήσουν λίγο με-
νένο του να ησυχάσει.

— Κι δάτερα από μιά εορηνική σκηνή
— Έλα τής είπε πάλι, άς μ' στεκά-
μυστε μπροστά στην πόρτα του, πάμε να
καθήσουμε στην κάμαρά μου. Άχ! Τί ή-
ταν πάλι αυτό τό κακό που πάδαμε κόρη
μου!...

Και παίρνοντας την απ' τή μέση την έ-
φερε στο πλάι τό δαμάτιο. Δέν ήθελε να
άκούσει κι ή Φλώρα τό παραμυήτα του και
τά τρυφερά έκείνα λόγια γιά την Άμάλια.
Θά ήταν τόσο φοιχτό τό χτύπημα γιά την
κοπέλλα που τόν άγαπούσε τόσο...

Δέν πρόλαβαν οι δυο γυναίκες να πέ-
σουν πατσιμέντες σωματικά και ψυχικά
έναν κατήπε, όταν άκούστηκε πάλι σου-
σουρο στην αλή και δυο γετονίσσες μπι-
καν διαστύξες απ' την πόρτα.

— Κυρά Φιλιά, σ' αγά! Είν' απ' έδω
τό δασυλικά τ' αιάδι και μέσα ένας παλ-
τιανός γιάτρος πούρχεται να ιδή τό γυνί-
κά σου... Νάτος κιάλας... Έρχεται!...

Και πραγματικά, πρόβαλε σέ λίγο στο
κατόφι της Κάσπιας ένας φιλόδοξος σε
δύσμοις έσθός με γένεια που κρατού-
σε μιά τσάντα γιάτρο. Ήταν ό ίδιος δ' άρ-
γιάτρος τής Βασιλίσσας ό Βίτμερ. Μόλις
έβλε τις δυο γυναίκες έβγαλε τό καπέλλο
του και τις πλησίασε:

— Είστε μίπως κυρία μου ή μητέρα
του τραυματίου; — έπε με βενική προφο-
ρά στην Κυρά Φιλιά.

— Ναί, κύρ γιάτρο μου είμαι ή μά-
να του. Άχ! Πώς μου τόκανε αυτό τό
κακό ό κύριος διαγγέλει! Σάμπως ή ά-
μοιρη έγω κι άλλο παιδί και στήριγμα

στον κόσμο; Καί... πώς τώμαθε κι ή-
ρα ή άσυντία σου;...
— Με στέλνει ή Μεγαλειοτάτη ή Βασι-
λίσσα που έκτιμα τό τόσο μερομήνο πα-
δί σας και πού διάταξε να τωμορήθ' άυ-
στηρά ό άέσωματικός που τό χτύπησε με
τ' αλόγού του.

Τά λόγια του παλαιανού γιάτρο, ή-
τον ένα δάλλιο και μιά μαγαριά μαζί
γιά τή ματωμένη καρδιά της Κάσπιας —
ύστερ' απ' τά παραμυήτα του Φίλωνας
έπαι την άγάπη του στην Άμάλια — κι ά-
κόμα πού δασεί μαγαριά γιά τήν έπεί-
κουμένη καρδιά της δούλης της Φλώρας.
— 'Η Άμάλια... 'Η Άμάλια... 'Ολο
ή Άμάλια, πούχε μπη πιά στη ζωή του
Φίλωνας που τόν έκανε να χάνη τά λογί-
κά του και να ξεχνάη ακόμα και τήν ίδια
τήν άρροδοσιώτικη του!...

— 'Η Κυρά Φιλιά πήγε τότε μέ τό γιάτρο
στην κάμαρα του γυνό τής. Τόν έβριζαν
άκόμα θυμωμένοι σέ λήθαργο. 'Ο Βίτμερ
πών έξέτασε άσπότην άδρα. Ύστερα έβγα-
λε πάλι μέ την Κάσπια που άγώνισσε κα-
θώς κι ή Φλώρα να τούς πη πώς τόν έβριζε.
— Μην άνησυχίτε κυράδες μου. Άπό
τόν τυρετό που τούφερε τό άπότομο χτύ-
πημα και τή λιγοθυμία, έχει ακόμα μιά
παραμυήτα που θα τού περάσει σέ λίγες
άρες... Μου έπιτρέπετε να γράψω δυο
συναγές γιά τό φαρμακείο;

Κι άφορ έγραψε τις συναγές του και
τόν έδωσε μερικά άδελφές γιά τόν άρρω-
στο δ' άρχιστορες τις χαίρητοσε έγκάρδια
μέ τή βεβαιότητα πώς θα έρχόταν και τήν
άλλη μέρα να ιδή πώς πάει ό τραυματίας.

Μέ τις μέρες που περνούσαν ό Φίλωνας
συνερχόταν όλοένα ό γιάτρος δως δέν
τόν άφηνε άκόμα να σκουθή απ' τό κρε-
βάτι. Ένα δελινό, καθώς έρριγόταν μο-
νάχως του κι ήταν σπάνιο γιανί ό πι-
στός υσώτης και φίλος του ό Μιχάλης Ρό-
δης έρριγόταν σ' αχέδον πάντα πλάι του να
τόν προσέχει και να τόν φροντίζει — μπη-
ράς δε δία στην κάμαρά του ή Φλώρα, Μό-
λις έκείνος την είδε να του χαμογέλα πα-
ραποιημένα, της έγνεψε να καθήσει πλάι
του να τά πούμε. 'Η Φλώρα τότε, διέ-
ποντας τον σέ τόσο καλή διάθεση άπα-
φίσσε πιά να του έμψιχη και να έξη-
γηθύνει.

— Πόσο εύτυχισμένη είμαι, Φίλωνε...
Κάθε μέρα που περνά γίνεται όλοένα και
πιο καλά...
— Καλή μου Φλώρα... Πώς να σ' έ-
χαριστήσω γιά τήν άφασίωσί σου... Ού-
τε στιγμή δέν άφησε τή μονιούλα μου
μόναχη και όποτε ήσύχασες καθόλου τό
πρώτα μερόνυχτα...

Δέν έκανα τίποτα ξεχωριστό Φίλω-
να... Έίμαι ή άρροδοσιώτικη σου και θα
βρίθω και τή ζωή μου γιά να σε σώσω...
— Γλυκεία μου... Σ' εύχαριστώ από
καρδιά — τής είπε τότε ό Κάρπος, και
παίρνοντας τό χέρι της τσούφει στα δι-
κά του.

— 'Η Φλώρα που τήν έπνιγε δ' κρυφός
καίος τής ζήλειας — όρθε τότε την εύκαι-
ρία να τόν άνοιξη τή καρδιά της.

— Άχ, Φίλωνε! Πόσο πού εύτυχισμένη
θα ήσουν άν ένα μεγάλο μαράζι δέ μού-
τραγε τό σωδικά!

— Μεγάλο μαράζι;... Τί έχεις Φλώρα;
Πές μου!...

— Είπε τρομερό... Πώς να σ' είπα!
Κι άπότομα σ' αγκώθηκε, πήγε στό πα-
ράθυρο και προσπαθούσε να κρύψη τή με-
γάλη ταραχή της κυττάζοντας άμυήτη
προς τήν αλή. Έτσι περσάν άρετά ή-
πατά μιά άντιφύλαξη σιωπής, καθώς ή
Φλώρα γύρισε να δρή την κατάλληλη φρά-
ση πού από τόσες άγρυπνες νύχτες έτοι-
μασε. Ός που στό τέλος τού είπε:

— Πές μου άγαπημένε μου... πώς δέν
είν' άλγίβεια από που λεί ό κόσμος...
— Άέα ό κόσμος... Καί τί λεί;...
ράτσης τότε ό Φίλωνας με περιέργεια.

— Νά... γιά τή Βασιλίσσα και σένα!

ΚΩΣΤΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Έξομολόγησις τού
Φίλωνας. — Ένας περίπατος στις Κο-
λάδες.
(Κόμπουράι Κ. Δημητριάδης)

Σημειώσεις ά-
πό τήν Κρήτη
Τ' ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΠΑΝΤΕΛΗ

Δέν έβριζε πώς βρέθηκε στην
ταράτα τού μεγάρου τού Ρα-
δάμου κατά τό λιμάνι, κοντά
ζόντα κάτω τούρκοτον ζαλά-
δα άν πέσει κανείς έλεγε θ'
πνιγμένον καρδιά της δούλης της Φλώρας.
— 'Η Άμάλια... 'Η Άμάλια... 'Ολο
ή Άμάλια, πούχε μπη πιά στη ζωή του
Φίλωνας που τόν έκανε να χάνη τά λογί-
κά του και να ξεχνάη ακόμα και τήν ίδια
τήν άρροδοσιώτικη του!...

— 'Η Κυρά Φιλιά πήγε τότε μέ τό γιάτρο
στην κάμαρα του γυνό τής. Τόν έβριζαν
άκόμα θυμωμένοι σέ λήθαργο. 'Ο Βίτμερ
πών έξέτασε άσπότην άδρα. Ύστερα έβγα-
λε πάλι μέ την Κάσπια που άγώνισσε κα-
θώς κι ή Φλώρα να τούς πη πώς τόν έβριζε.
— Μην άνησυχίτε κυράδες μου. Άπό
τόν τυρετό που τούφερε τό άπότομο χτύ-
πημα και τή λιγοθυμία, έχει ακόμα μιά
παραμυήτα που θα τού περάσει σέ λίγες
άρες... Μου έπιτρέπετε να γράψω δυο
συναγές γιά τό φαρμακείο;

Κι άφορ έγραψε τις συναγές του και
τόν έδωσε μερικά άδελφές γιά τόν άρρω-
στο δ' άρχιστορες τις χαίρητοσε έγκάρδια
μέ τή βεβαιότητα πώς θα έρχόταν και τήν
άλλη μέρα να ιδή πώς πάει ό τραυματίας.

Μέ τις μέρες που περνούσαν ό Φίλωνας
συνερχόταν όλοένα ό γιάτρος δως δέν
τόν άφηνε άκόμα να σκουθή απ' τό κρε-
βάτι. Ένα δελινό, καθώς έρριγόταν μο-
νάχως του κι ήταν σπάνιο γιανί ό πι-
στός υσώτης και φίλος του ό Μιχάλης Ρό-
δης έρριγόταν σ' αχέδον πάντα πλάι του να
τόν προσέχει και να τόν φροντίζει — μπη-
ράς δε δία στην κάμαρά του ή Φλώρα, Μό-
λις έκείνος την είδε να του χαμογέλα πα-
ραποιημένα, της έγνεψε να καθήσει πλάι
του να τά πούμε. 'Η Φλώρα τότε, διέ-
ποντας τον σέ τόσο καλή διάθεση άπα-
φίσσε πιά να του έμψιχη και να έξη-
γηθύνει.

— Πόσο εύτυχισμένη είμαι, Φίλωνε...
Κάθε μέρα που περνά γίνεται όλοένα και
πιο καλά...
— Καλή μου Φλώρα... Πώς να σ' έ-
χαριστήσω γιά τήν άφασίωσί σου... Ού-
τε στιγμή δέν άφησε τή μονιούλα μου
μόναχη και όποτε ήσύχασες καθόλου τό
πρώτα μερόνυχτα...

Δέν έκανα τίποτα ξεχωριστό Φίλω-
να... Έίμαι ή άρροδοσιώτικη σου και θα
βρίθω και τή ζωή μου γιά να σε σώσω...
— Γλυκεία μου... Σ' εύχαριστώ από
καρδιά — τής είπε τότε ό Κάρπος, και
παίρνοντας τό χέρι της τσούφει στα δι-
κά του.

— 'Η Φλώρα που τήν έπνιγε δ' κρυφός
καίος τής ζήλειας — όρθε τότε την εύκαι-
ρία να τόν άνοιξη τή καρδιά της.

— Άχ, Φίλωνε! Πόσο πού εύτυχισμένη
θα ήσουν άν ένα μεγάλο μαράζι δέ μού-
τραγε τό σωδικά!

— Μεγάλο μαράζι;... Τί έχεις Φλώρα;
Πές μου!...

— Είπε τρομερό... Πώς να σ' είπα!
Κι άπότομα σ' αγκώθηκε, πήγε στό πα-
ράθυρο και προσπαθούσε να κρύψη τή με-
γάλη ταραχή της κυττάζοντας άμυήτη
προς τήν αλή. Έτσι περσάν άρετά ή-
πατά μιά άντιφύλαξη σιωπής, καθώς ή
Φλώρα γύρισε να δρή την κατάλληλη φρά-
ση πού από τόσες άγρυπνες νύχτες έτοι-
μασε. Ός που στό τέλος τού είπε:

— Πές μου άγαπημένε μου... πώς δέν
είν' άλγίβεια από που λεί ό κόσμος...
— Άέα ό κόσμος... Καί τί λεί;...
ράτσης τότε ό Φίλωνας με περιέργεια.

— Νά... γιά τή Βασιλίσσα και σένα!

ΚΩΣΤΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Έξομολόγησις τού
Φίλωνας. — Ένας περίπατος στις Κο-
λάδες.
(Κόμπουράι Κ. Δημητριάδης)

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

12 ΣΠΙΤΙΑ τά δύο πλουσίως ΕΠΙΠΛΩΜΕΝΑ

Δραχ. 500 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΜΕΤΡΗΤΑ

Σύνολον ΚΕΡΔΩΝ Δραχμαί 1.500.000.000

ΜΕ 10.000 ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΤΕ
ΤΗΝ ΣΤΕΓΗΝ ΣΑΣ
ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΣΑΣ
ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

Η ΑΥΤΟΜΑΤΟΣ ΚΛΗΡΩΤΙΣ

πού θα άναδείξη τούς ΤΥΧΕΡΟΥΣ τού ΛΑΧΕΙΟΥ
ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ, είνε έκτεταμένη είνε τας προθήκας
των διατακτικώτων ΣΙΓΕΡ, έδως Τσάρτσιλ
(έδως Σταδίου έριθ. 59).

ΚΛΗΡΩΣΙΣ 28 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Κυκλοφορούν τά έλίγα άπεριεμένα Γραμμάτια.

ΤΑ 50 ΧΡΟΝΙΑ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Η Εθνική Άκαδημία Σωματικής Άγω- γής, οι καθηγηται και οι φοιτηται της

Πενήντα χρόνια, μιά δόκλωση ζωής.
'Η ζωή των γυμναστικών σπουδών
στην Ελλάδα εισέρχεται είνε στο
50ον έτος της. Έπεισαν όλη
πρώτη φορά στό 1897 με την ίδρυ-
ση της Εθνικής Γυμναστικής Σχο-
λής που διατηρήθηκε δυο χρόνια
για να παραρρήση τή θέση της
στη «Σχολή Γυμναστών» τό 1899.
Τό 1918 ή Σχολή μετατρέπεται σέ
«Διδασκαλείο Γυμναστικής» γιά να
δασεί μεγαλύτερη άδρα στην πατρί-
δα και γιά να πάει πάνω άπάνω
ή γυμναστική. Τό 1932 τό διδα-
σκαλείο γίνεται «Άνωτέρα Σχολή
και όνομάζεται «Εθνική Άκα-
δημία». 'Ο θεσμός διατηρείται με-
χρι τού 1939. Τότε καταργούμενες
της Γυμναστικής Άκαδημίας ίδρύ-
ται ή Άνωτέρα Σχολή που στήν
αύτη μέρι στήναι με τόν τίτλο «Ε-
θνική Άκαδημία Σωματικής Άγω-
γής (ΕΑΣΑ).

Στά πενήντα χρόνια των Έλλη-
νων σχολών της γυμναστικής οι
διευθυνται των υπηρετών άνωταί
προεδρευτικοί και καθάδραν κύριε
προσώπων γιά να μετεδώσουν
στούς μαθητές των τών άγώνων
τήν άσκησι. 'Ο στρατηγικός γιάτρο
Κ. Βελώνης έπαι τον άσπιδον
της της Εθνικής Γυμναστικής Σχο-
λής (1897 — 98). 'Ο Σάτμος
Πέππος υπήρξε κατόπιν διευθυντής
της (98 — 99) και διευθυντής της
Σχολής Γυμναστών (1899 — 1917).
Τό 1917 ό Γιάτμος Χαυσώης τόν
επείχεται γιά να δεινύει άνωταί
έπειτα (1918 — 1921) τό διδα-
σκαλείο. Στό διδασκαλείο Γυμνα-
στικής ακολουθούν ό Φίλιππος Κα-
βέλας (1921 — 31) και ό Άλέ-
ξανδρος Νικολάου (31 — 32)
πού δεινύει μετά (32 — 37)
ή Γυμναστική Άκαδημία. Τό 1937
ή διδασκαλία της Άκαδημίας πιά
Γυμναστικής Σχολής της ΕΑΣΑ άνα-
τίθεται στον Τηλέμαχο Καδδεδία.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Άπό τόν πρώτο χρόνο της, ή
Άκαδημία εισάγει άσπιδες και ή ά-
πώδοις της θα ήταν καταπληκτική.
Άν ό πάλεμος και ή κατοχή δέν ά-
νέκυαν προαγωγή της άσκήσε-
ων των γυμναστών. Παρ' όλες τις
δυσκολίες ή ΕΑΣΑ δέν έδωκε την
εργασία της και χάσε στον κ. Κα-
δδεδία βήκε από τή δινη του πο-
λεμου σκεδόν χωρίς τραυματά. Άν
έξαιρέση κανείς τό κτίριο της Σχο-
λής είνε τόν Άγιον Ιωάννην (Βου-
λαγιάννης) τό όποιον έδόθη από
τούς κατακτητές και τούς έσφίχες
κατά τά άλλα ή Άκαδημία δέν είνε
απώλειες σημαντικές. 'Ο κ. διευθυ-
νης με προσωπικές θυσίες έδωκε
τά 9110 τού άθλητικού υλικού, τήν
πολύτιμη βιβλιοθήκη τού Ι. Χρυσό-
φ. κληροδότημα στην ΕΑΣΑ με
3.000 τόμους άποτέρεσαν δέδω-
σαν και τήν όπλοδότη τού Χρυσόφ
στόπνια συλλογή όπλων τού 21.

Τώρα γιά τήν άνασυγκρότησι της
Σχολής, σύμφωνα με μελέτες έξι-
κάν, απαιτούνται 400 έκτακτομύρια.
Τό υπουργείο Παιδείας δίδει απ' τό
κεφάλαιο Σωματικής Άγωγής,
τή εισήγησι του διευθυντού κ. Σω-
πανίκ, 100 έκτακτομύρια τά όποια
και θα... μετεδίδουν σέ πολύνυ-
γα δοκούς, έδρανα έαλτήρα, Έ-
πισες από τό ίδιο ποσόν θα γίνουν
πάλιν ηλεκτρικά έγκαταστάσεις,
θεαυμ λουτρά γιά τούς φοιτητές και
μερικοί άγωνιστικοί γάροι. Ελπίζε-
ται ότι έσ' όσον άναγκασούν και
στή προσέχη έτη ποσόν γιά τήν έ-
πίσημη άσκήσι ή Άκαδημία, αύτή
θα επανέρη την παλάν της άρ-
ότι.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΓΥΜΝΑΣΤΑΙ

Άπό τό Άνώτατο Γυμναστικό
Ιδρυμα έχουν μέρα σήμερα λάβει
πτυχία οι Ιωαννίνος Ν. Λαυρεν-
τιός Γ. Τσιβίλης Σατ., Θεοφίλης
Χ. Χρυσανθόπουλος Δ., Γιαννά-
κης Νικ. Κοκκόπουλος Χρ., Λοΐτσος
Ι., Κολοδός Γ., Κρονιάς Νικ., Χρυσό-
στόπουλος Δ., Άλικάκος Στ. Μπι-
ρός Θ., Παπαδόπουλος Γ., Μιχαή-
λπουλος Κ., Λαυρεντιός Μ., Τριφί-
λης Α., Κυριάκος Θ., Τέγος, Ρω-
ντογιάννης και οι άπονομιές Παπα-
πασγάλη Ιωη, Παπαζή Μαρ., Χα-
ματά Μαρ., Παγγύου Κυρ., Όρφα-
νός Άλέξ., Τσιβίτης Μαρ., Καλλί-
μος Χρυσόπουλος, Στ. Χειμάρρα
Σωφ. Παπαδάκη Είρ., Αναγνωστί-
δου Μαρ., Πελάκης Κλ., Μαστι-
πούλου Γλυκ., Άγαλίδου Γιωλ.,
Παπαγεωργίου Παρ., Παύλου Δ.,
Παπαδοπούλου Όλγα Τσακίρη Α.,
Πετροπούλου Αν. Φαρά Ο. Ρορρή
Έλπ., Κικουροπούλου Παρ., Νεστό

είδω Φο. Παπαδομήτριου Στ., Πλά-
κατση Μαρίας, Μπαρέας Δημ., Μα-
ρωτινίδου Κ., Βισβίκη Μαρ., Λιό-
τα Κατ., Λιανόπου Φιλία, Πλακω-
τά Μάρθα Σμυρναίου, Ιωσήφ,
Κουδανίου Στέφ. Λαμπροπούλου
Μαρ., Λαγύτα Ε., Παπαστεργίου Α.,
Παναγιωτοπούλου Άρ. και Σκελ-
λαρίου Σούλα.

Τώρα ή Άκαδημία έχει 420 φοι-
τητές και φοιτήτριες, εκ των όποι-
ων οι 100 πρωτοετείς, είνε
έγγενεργαίτες, 420 φοιτών ό
αγνώστους διότι είνε τό μετόχι πολ-
λοί φοιτηται υπηρετών υπό τας Ση-
μασίας της Πατρίδας. Έκ των ύπο-
μένων γυμναστών διακρίνονται οι
έσποινιές Χάγερ, Σαλή Χαυδρα-
κα, Βουρδουάκη, Άντανάση Κου-
τηράκη, Άρφαρ, Τσιμπέλα, Βλά-
δου, Μοντεντάτου, Ρορρή, Μιχαή-
λπουλου, Λάσση, Ρεβέθη, Τζ. Κίρη,
και οι φοιτηται Μιμηλίδης, Εύγένας
Κοψίδης, Χουτοπούλης, Δελανό-
τας, Ροντογιάννης, Τάγκας Παπα-
γεωργίου, Πετρογιάννης, Πληθάρας,
Μπαράκης Άττολαβίδης, Όττομα-
νίδης, Μερκούρης, Σκορδής, Οίκο-
νίου, Μπίας Ζιζόπουλος κ.ά.

Τό εκπαιδευτικό προσωπικό της
Σχολής αποτελείσαν οι κ.κ. Τ.Καδ-
δεδία, διευθυντής και οι καθηγηται Α.
Δοδίας, Μ. Ρίζος Δ., Γιαννούλης,
Σταυρούλης Δ., Μπερέτης Παναγρό-
νης και Σκελλαρίου της Σωματικής
Άγωγής, Γ. Ιατρίδης Παιδαγωγι-
κής και Ψυχολογίας Μ. Παπαμι-
χάκη Άνατομίας, Άλ. Σάββας φυ-
σιολογίας, Αντ. Παπαγιάννου Υγιει-
νης Κ. Σκελλαρίου Ιθνητών χορών,
Μενελ. Παυλίδης Μουσικής και ή
διδ. Σωφ. Βιτοσέη της Άρχίας και
Νεώτερας Πλαστικής Όρχηστρικής.

ΚΑΙ ΛΙΓΗ... ΑΡΝΗΣΙΣ

Όπως είπαμε ή ΕΑΣΑ είνε ένα
άπόλυτα συγχρονισμένο πρόγραμ-
μα σύμφωνα με τά τελευταία προί-
ματα της Βιολογίας, της Φυσικής
γίας, της Γυμναστικής. 'Ο πνι-
γμός της άνατάτης γυμναστικής
Σχολής δέν ήταν ένας θεωρητικός
έπιστήμην, αλλά είχε άκόμη σσφή
γνώση όλων των όπδω άσφί είχε γυ-
μνασθή στο κολύμπι στό σκι είχε
τρέξει, πηδήσει και πέσοσε μιά θε-
ρινή περίοδο σέ κατακρήνην. Έ-
νά λοιπόν είνε προσανατολισθή ή
Σχολή στις νεώτερες έπιστημολογικές
άπτάσεις άσφί οι Έλληνες γυμνα-
σται να υπ' ύστερούν των συνοδών
αυτών των ευρωπαϊκών Σχολών
έφτος έπηρεάζονται τά συστήματα
τού 1880.

Δέν είνε τού παρόντος να άσχο-
ληθώμεν με τήν επιστημονική πλε-
υρά των συστημάτων αυτών που είνε
έκτός χρόνους όπως π.χ. οι ένα-
πνευστικοί άσκήσεις προς άποθε-
ραπείαν. 'Ο γράφων δως νομίζει,
ότι ή επαναφορά προγράμματος πα-
λαιών δέν συμβάλλει στην πρόοδ
της Γυμναστικής που γινάσκει από
50 χρόνια της. Άκούδω κι έπειδή
ύπάρχει αύτή ή 50ετία νομίζω ότι
έγιναι άδύνατον ύποκατάστασι που
δέν έπιτρέπουν να άποκλείωνται απ'

Τό Τμήμα Θηλέων κατά τας Σουηδικάς Άσκήσεις.

Τό Τμήμα Άρρένων της ΕΑΣΑ με σπολήν όπλομαχητικήν. Άριστερά διακρίνεται ό καθηγητής της Όπλομαχίας κ. ΑΧ. ΔΡΙΒΑΣ.

Τό Τμήμα Άρρένων της ΕΑΣΑ με σπολήν όπλομαχητικήν. Άριστερά διακρίνεται ό καθηγητής της Όπλομαχίας κ. ΑΧ. ΔΡΙΒΑΣ.

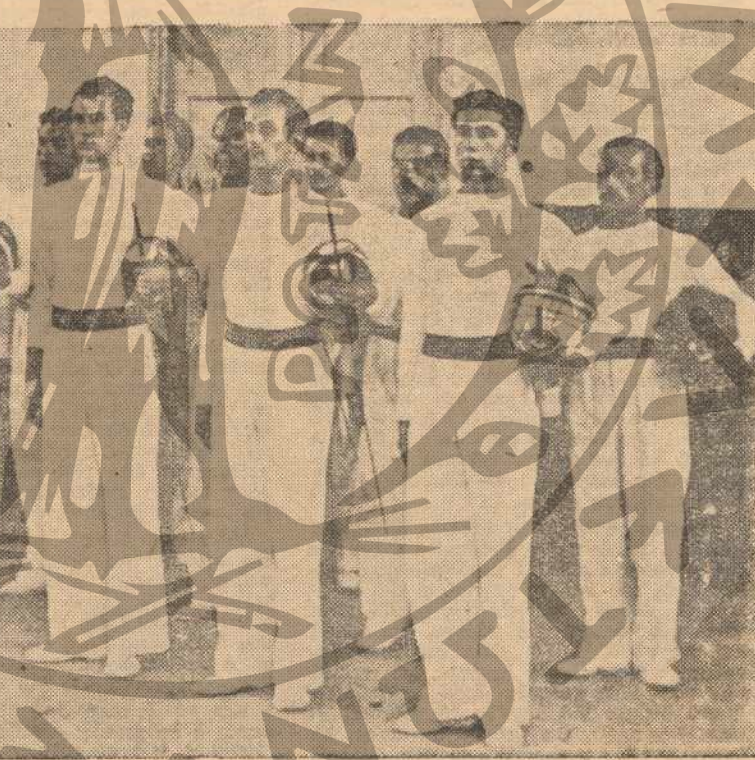
Ρωσία άθλητικά σώματα, είνε τό πρώτον που έπιτυγχάνουν οι γυμνασται Σχολαί. Είς τήν άνωτέρω άραιωτάτην φωτογραφίαν τριετείς φοιτηται άσκούμεναι είνε τήν γυμναστική άσκήσιον.

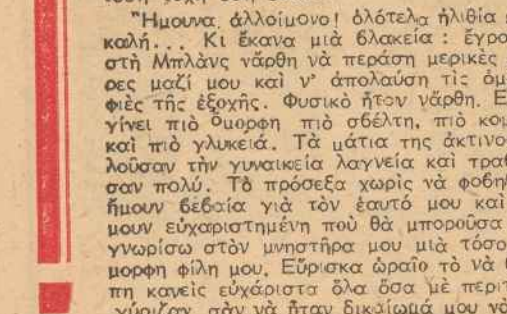
ΟΙ ΤΕΛΟΙΟΦΟΙΤΕΣ Φοιτητές της Έθν. Άκαδημίας Σωμ. Άγωγής σέ πλαστικούς χορούς.

Τό Τμήμα Θηλέων κατά τας Σουηδικάς Άσκήσεις.

Τό Τμήμα Άρρένων της ΕΑΣΑ με σπολήν όπλομαχητικήν. Άριστερά διακρίνεται ό καθηγητής της Όπλομαχίας κ. ΑΧ. ΔΡΙΒΑΣ.

νοιώσει την άπεραντη καλωσύνη, τη στο-
γική ύπομνηση του άνδρα μου, κι άρχι-
νά χτυπά ντροπαλά γι' αυτόν.

ΛΙΛΙΑΝ ΧΟΡΒΕΤ

Ο ΔΡΑΜΕ

ΕΝΙΟΣ

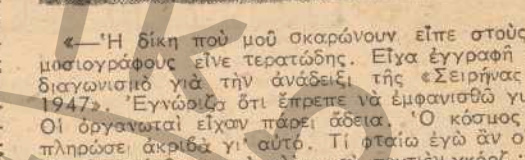
ακτιες του τυμπερινού ελασ-
των οι καρχαριες, και έρριξαν
τά ύδατα αυτά δολώματα. Είχα-
σει έπάνω ύφασμα, που περι-
μήγα άποσυνθετιμένον καρχο
και θεϊκού χαλκού. Ο πρώτος
χαρίας τόν όποϊον συνήτησαν,

Σημ — Αἱ προσκοιζουσα
τὸ παρὸν πόκοιμα. λαμβά-
νουν ΔΩΡΕΑΝ κάτι

διαρκεία ενός διαγωνισμού
 κε στη Νίκαια. Όλοι έμ-
 τήν πολυμνή αυτή κυρία,
 τηθείσα.

...την ωδήγησαν στα κρα-

... ὥς λόγῳ ἐπαγγελματικῆς σκοπῆς
... ὅς πολὺ εἰλικρινές ἐδήλωσε : «—Πρέπ
... πλῆρες φῶς στὴν ὑπόθεσί!»,

θυνη της επιτυχίας. Αλλά ο ασήπτος Ακαίμακός της δοστικής πρόδρου έλαβε — δια της έπισημής πάντοτε οδού — μία άπάντησι απροσδόκητη: «Ή μία από τις δύο άσμενές χορευτρίες ή Κολές! Αντίρρ δεν ήταν άλλη από την νύφη του! Πράγματι, ή νεαρή αυτή χορευτρία που είχε κάνει έξαιρετικές σπουδές και άνηκε σέ μία έξαιρετική οικογένεια είχε παντρευτεί με έναν από τους

«—'Η δίκη που μου σκαρώνουν, είπε στους δημογράφους, είναι τερατώδης. Είχα έγγραφη διακανονιστή για την ανάδειξη της «Σειρήνας» 1947. Εγγυώμαι ότι έπρεπε να εμφανισθώ για ΟΙ όργανοι είχαν πάρει άδεια. 'Ο κόσμος πληρώσει ακριβά γι' αυτό. Τι φταίω εγώ αν ο

INTRO.

Ὁ φορολογούμενος (ἐνὶ γίνεται
ἀλλαγὴ φρουρᾶς) : — Μὴ μὲ πιά-
σετε ἔγω πληρώσει τοὺς φόρους μου
καὶ καὶ τὸ χασιτὶ!..

ΕΙΣ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
 ...ς βλέπει. Λείπουν μερικές σελίδες απ' αυτό το
 μικροπράγμα! Μόνο το εξώφυλλο λείπει. ό πρόβλ
 ... Κατά τὰ ἄλλα εἶνε ἐν τάξει!.

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ — Σελίς 11

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΥΠΟ Σ. ΠΟΛΕΝΑΚΗ

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ

